

Hensyn til Lønninger til de forskellige Etater, som de tidligere Højreregeringer. Dette vil fremgaa af nogle Tal fra forrige Aar. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at efter de Forslag, der bleve forelagte sidste Samling af Ministeriet Sehested, vilde samtlige Postbude faa et Lønningstillæg i alt af 1,369,404 Kr. I Henhold til, hvad Udvalget vedtog i Fjor, vilde de paa denne Post erholde en Forhøjelse af ca. 40,000 Kr. — Udvalgets Indstilling lød paa 1,410,800 Kr. Det nu foreliggende Regeringsforslag lyder derimod paa 1,352,100 Kr. Her er altsaa en Nedgang. Ligeledes for Assistentklassen. Efter Ministeriet Sehesteds Forslag vilde Assistenterne faa et samlet Lønningstillæg af 999,800 Kr. med et rundt Tal. Udvalget gik ganske vist ned til 978,000 Kr., men Regeringens Forslag i Aar gaar endnu længere ned, nemlig til 951,400 Kr. Det er saa meget mærkeligere, at den nuværende Regering har taget dette Standpunkt over for de lavere lønnede Bestillingsmænd og Funktionærer, som Regeringen ikke har taget i Betænkning at stille de tre højeste Lønningklasser ikke alene paa samme Lønningstrin som foreslaaet af den afgaaede Højreregering, men endda har givet dem et lille Lønningstillæg. Jeg skal illustrere dette ved at nævne nogle Tal. Ministeriet Sehested foreslog til dem 469,100 Kr., hvad Udvalget i Fjor nedsatte til 413,600 Kr., men Ministeriets Forslag i Aar gaar ud paa at sætte dem op med 300 Kr., nemlig til 469,400 Kr. Det forekommer mig ikke at være en absolut rigtig Vej, Regeringen her er gaaet. Jeg vil derfor meget bede det Udvalg, som maatte blive nedsat angaaende disse Sager, om at gennemarbejde dem paa en saadan Maade, at de blive mere ensartet og retfærdigt virkende nedefter.

Specielt med Hensyn til det ene af de forelagte Lovforslag, nemlig Forslag om Forandring i og Tillæg til Toldlønningsloven, som jeg ellers i alt væsentligt kan give min fulde Tilslutning, har jeg nogle Bemærkninger at gøre og har samtidig ogsaa en Forespørgsel at gøre til den højtærede Finansminister. Der staar i Forslagets § 1, 4de Stykke: „Der tilstaaes de nævnte Funktionærer følgende Alderstillaeg for hver 4 Aars Tjeneste i Klassen, heri indbefattet Tjenesten som Medhjælper, konstitueret Toldassistent eller som Assistent i Overtoldbestyrelsen“. Jeg maa maaske gøre den ærede Finansminister, som var Medlem af det Udvalg, hvoraf jeg ogsaa havde den Ære at være Medlem, og

som i 1898—99 behandlede Toldlønningsloven, opmærksom paa, at man ved at indsætte denne Bestemmelse i Loven vil komme til at begaa en Uretfærdighed mod de Toldassistenter, der ikke have haft nogen Medhjælpstid, og det forekommer mig, at man absolut ikke, fordi man vil være retfærdig mod nogle, behøver at være uretfærdig mod andre. Det kan ogsaa meget nemt undgaas her ved at indsætte en Bestemmelse, som sikrer saadanne Toldassistenter Anciennetetsret, som ikke have haft nogen Medhjælpstid. Denne regnes i Gennemsnit for 4 Aar, og da vi forhandlede om den nugældende Toldlov af 1899, vare vi enige om, at Ancienneteten for saadanne Toldassistenter, der ikke havde nogen Medhjælpstid, ikke maatte forrykkes ved, at de som Medhjælpere ansatte, naar de rykkede op som Assisterter, fik deres Medhjælpstid medregnet. De maatte nok faa den medregnet, men ikke til Skade for saadanne Assisterter, som ikke havde nogen Medhjælpstid. Ved Lovens 2den Behandling tillod jeg mig at rette en Forespørgsel til den daværende Finansminister angaaende denne Sag, idet man i hele Udvalget var bleven enig om at sikre disse Folk deres Anciennetets- eller Oprykningstrettigheder. Jeg spurgte derfor den ærede daværende Finansminister om følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse; det er kun nogle ganske faa Linier: „Jeg vil gerne have forstaaet den ærede Finansminister saaledes, og jeg tror ogsaa, det var hans Mening, at for de 40's Vedkommende, som nu ere i Toldtaten, sker der ingen Til sidesættelse; de rykke op i Henhold til Anciennetetsprincippet, idet der er ingen af de Underofficerer, som der er Tale om nu, som blive staaende paa lavest Lønning, altsaa 1,000 Kr.“ Det vil altsaa sige, at der er ingen af de Underofficerer, som der er Tale om, der skulle blive staaende paa lavest Lønning, men de skulle rykke op i Henhold til Anciennetetsprincippet. Der staar saa i Tidenden, at Finansministeren nikker, og saa erklærede jeg, at jeg var tilfreds. Længere henne fastslaar den højtærede Minister følgende: „Jeg er enig med det ærede Medlem“ — altsaa med mig — „i, at de nuværende Underofficerer ere Toldassistenter og have Anciennetet som saadanne, og Spørgsmaalet klarer sig for saa vidt af sig selv.“ Dette er, hvad denne Sag angaar; det andet, der blev sagt, kommer ikke Sagen ved. Jeg er bleven meget forbauset ved af Statshaandbogen at se, hvad den nuværende Administration har